

Josef Pepson Snětivý

RETRO PERSPEKTIVA

Josef Pepson Snětivý

RETROPERSPEKTIVA

Josef Pepson Snětivý

RETROPERSPEKTIVA

Srdce má své důvody, které rozum nezná.

Blaise Pascal

Co konáme, není nikdy chápáno, nýbrž
vždy jen chváleno nebo haněno.

Friedrich Nietzsche

Hranice mého jazyka jsou hranicemi
mého světa.

Ludwig Wittgenstein

Autor děkuje Aleně Laňkové, Michalu Bulířovi,
Miloni Čepelkovi a Jaromíru Matouškovi.

Copyright © Josef Pepson Snětivý, www.pepson.cz, 2013

Postface © Miloň Čepelka, 2013

Photographs © Michal Bulíř,

<http://web.stagram.com/n/majklb/>, 2013

Cover & Layout © Nakladatelství ČAS, Alena Laňková,
2013

© Nakladatelství ČAS, www.nakladatelstvicas.cz, 2013

ISBN 978-80-7475-113-4

BLUES O TAJEMSTVÍ ŽENSKÉHO RODU

SONET O ZTRACENÉM JARU

(věnování nelze zveřejnit)

Ochotné řádky a pero,
večery stále delší.
Tesám tě do čtyřverší,
říkám si: „Dum spiro, spero.“

Zelená ovládla módu,
blíží se puberta třešní.
Tajemství ženského rodu
rozvezou poslové spěšní.

Voňavé přísliby září
ovadly na oltáři.
Vzpomínky vymřou po přeslici.

Z jihu se vracejí ptáci
v rytmu tvých ovulací.
Ztrácíme měsíc po měsíci.

NA LETNÍM BYTĚ

Beru tě severní cestou
po vzoru pelargonautů.
Jsme sami, vesmír spí,
i révokaz přestal škodit vínu.

Čím černější je noc,
tím spíš je vidět bílý dým
stoupající z našich těl.

Střežím tě jako oko v Kyklopově hlavě.

SOUROZENCI

(Dušanu Spáčilovi)

Omšely komín je dávno už nekuřák,
lehce se naklání – má na to věk.
Není to stárnutím, není to jenom tak,
v Pise má příbuznou. Kdo by to řek...

Vítr když rozhledně okénka vyčistí,
stoupne si na špičky, dohlédne dál.
Za mořem točí se s touhou i závistí,
kde její bratr je průlivu král.

Bratr komín, sestra zvonice,
on šamotový dělník, ona mramorová světice.
Bratr maják, sestra rozhledna,
on blikající strážce, ona po sto letech pohledná.

SRPEN

Srpen, ten kolaborant s podzimem...
Zahradě vládne soudce Mulch.
Kočičí zoubky ostružin
zkoumají teorii velkého netřesku.

Vlk ve mně vyje samotou,
ale tak tiše,
aby nerušil ani sebe sama.

KRÁLOVA MILOSTNICE

Nepij, má paní, z řeky Léthé,
mohla bys chytit vrásky!
Poptávka po tvé kůži kvete
a zvyšují se sázky,
zda králi dá dnes do těla
tvá krása z hlubin vyvřelá.

HAIKU O NÁHRADNÍ TOUZE

Nemáš sestřičku –
jednovaječné dvojče,
zadaná krásko?

PASCALŮV GAMBIT

Pascalův gambit mi velí
prolomit srdeční limity.
Láska je vždy casus belli,
rozchody do skal jsou vyryty.

Po smutné řece se plavím,
život mi přístavy odpáral.
Skrznaskrz prolezlý zdravím –
jenom to srdce mě bolí dál...

ČESKÁ KOTLINA

(Petru Žantovskému)

Kdyby tenkrát Mojžíšovi
nevyfoukli mapu střední Evropy
před jeho skobovitým nosem,
jistě by svůj reptající národ
zavedl do podřipského ráje.

Takhle přišli jiní Praotcové,
a nedbajíce výstražných cedulí,
prošlapali půvabné stezky
mimo vyznačené koridory.
(Tato vlastnost zůstala nám dodnes.)

Máme se tak krásně,
že by jeden zaplakal.
Je tu klid,
který nás konejší až k smrti.
A když už něco,
nebráníme se,
čimž vítězi chytře pokazíme radost!

Jenže:
láva trpělivě zraje v sopkách,
které spí jen na půl vulkánu.